

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 7 września 2006 r. (wniosek Verwaltungsgericht Sigmaringen — Niemcy o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) — Alexander Jehle, Weinhaus Kiderlen przeciwko Land Baden-Württemberg

(Sprawa C-489/04) ⁽¹⁾

(Rozporządzenie (WE) nr 1019/2002 — Artykuł 2 akapit pierwszy — Oliwa z oliwek i oliwa z wyciżczyn z oliwek — Normy handlowe — Handel detaliczny — Sposób oferowania konsumentom końcowym — Metoda zwana „bag in the box”)

(2006/C 261/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Sigmaringen

Strony postępowania przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Alexander Jehle, Weinhaus Kiderlen

Strona pozwana: Land Baden-Württemberg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Wykładnia rozporządzenia Komisji (WE) nr 1019/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie norm handlowych w odniesieniu do oliwy z oliwek (Dz.U. L 155, str. 27), zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1176/2003 z dnia 1 lipca 2003 r. (Dz.U. L 164, str. 12) — Oferowanie oliwy z oliwek i oliwy z wyciżczyn z oliwek konsumentom końcowym w opakowaniach o pojemności pięciu litrów — Możliwość sprzedaży oliwy z oliwek w opakowaniach „Bag in Box” o pojemności pięciu litrów i czerpanej przez konsumenta na terenie sklepu

Sentencja

- 1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1019/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie norm handlowych w odniesieniu do oliwy z oliwek, zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1176/2003 z dnia 1 lipca 2003 r., a w szczególności jego art. 2 akapit pierwszy należy interpretować w ten sposób, że oliwę z oliwek i oliwę z wyciżczyn z oliwek można oferować konsumentom końcowym wyłącznie w opakowaniu spełniającym wymagania ustanowione w tym przepisie.
- 2) Artykuł 2 akapit pierwszy rozporządzenia 1019/2002, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1176/2003, należy interpretować w ten sposób, że zabrania on takiego sposobu sprzedaży, jak stosowany przez A. Jehlego i Weinhaus Kiderlen, który nie spełnia warunków ustanowionych w tym przepisie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 45 z 19.02.2005

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 7 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León — Hiszpania) — Anacleto Cordero Alonso przeciwko Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

(Sprawa C-81/05) ⁽¹⁾

(Polityka społeczna — Ochrona pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy — Dyrektywa 80/987/EWG — Dyrektywa zmieniająca 2002/74/WE — Odszkodowanie z tytułu rozwiązania umowy o pracę przez pracodawcę przyznane w ugodzie — Wypłata należności zapewniona przez instytucję udzielającą gwarancji — Wypłata należności uzależniona od wydania orzeczenia sądowego)

(2006/C 261/07)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Hiszpania)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Anacleto Cordero Alonso

Strona pozwana: Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León — Wykładnia dyrektywy Rady 80/987/EWG z dnia 20 października 1980 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. L 283, str. 23) zmienionej przez dyrektywę 2002/74/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. (Dz.U. L 270, str. 10) — Artykuły 1 i 3 — Zastosowanie prawa wspólnotowego — Prymat — Ochrona pracowników uznana już przez prawo krajowe — Dyrektywa, której termin transpozycji jeszcze nie upłynął — Wykładnia Trybunału Sprawiedliwości odbiegająca od wykładni hiszpańskiego Tribunale Constitucional — Równość traktowania

Sentencja

- 1) Jeżeli przed wejściem w życie dyrektywy 2002/74/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. zmieniającej dyrektywę Rady 80/987/EWG w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy, w przypadku niewypłacalności pracodawcy państwo członkowskie uznało w prawie krajowym prawo pracownika do ochrony przez instytucję udzielającą gwarancji w zakresie odszkodowania z tytułu ustania umowy o pracę, to stosowanie tego przepisu w przypadku niewypłacalności pracodawcy, która nastąpiła po wejściu w życie tej dyrektywy, wchodzi w zakres stosowania dyrektywy 80/987/EWG z dnia 20 października 1980 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy, w brzmieniu zmienionym przez dyrektywę 2002/74/WE.

- 2) W zakresie stosowania dyrektywy 80/987/EWG zmienionej przez dyrektywę 2002/74/WE ogólna zasada równości i niedyskryminacji w rozumieniu, jakie nadaje jej wspólnotowy porządek prawny, wymaga, aby w przypadku gdy zgodnie z przepisami krajowymi, jak te stanowiące przedmiot sporu przed sądem odsyłającym, ustawowe odszkodowania z tytułu ustania umowy o pracę, przyznane w wyroku sądu są wobec niewypłacalności pracodawcy wypłacane przez instytucje udzielające gwarancji, odszkodowania tego samego rodzaju, przyznane w ugodzie zawartej pomiędzy pracownikiem i pracodawcą w obecności sędziego i zatwierdzone przez sąd były traktowane w ten sam sposób.
- 3) Sąd krajowy nie powinien stosować przepisu krajowego, jeżeli przepis ten, naruszając zasadę równości w rozumieniu, jakie nadaje jej wykładnia Trybunału, wyłącza zapłatę przez właściwą instytucję udzielającą gwarancji odszkodowania z tytułu ustania umowy o pracę, przyznanego w ugodzie zawartej pomiędzy pracownikiem i pracodawcą w obecności sędziego i zatwierdzonej przez sąd.

(¹) Dz.U. C 93 z 16.04.2005

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 7 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret — Dania) — VW-Audi Forhandlerforeningen, działający w charakterze pełnomocnika Vulcan Silkeborg A/S przeciwko Skandinavisk Motor Co. A/S

(Sprawa C-125/05) (¹)

(Konkurencja — Porozumienie dotyczące dystrybucji pojazdów silnikowych — Zwolnienie grupowe — Rozporządzenie (WE) nr 1475/95 — Artykuł 5 ust. 3 — Wypowiedzenie przez dostawcę — Wejście w życie rozporządzenia (WE) nr 1400/2002 — Konieczność dokonania reorganizacji sieci dystrybucji — Termin wypowiedzenia — Uzasadnienie — Ciężar dowodu)

(2006/C 261/08)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Østre Landsret (Dania)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: VW-Audi Forhandlerforeningen, działający w charakterze pełnomocnika Vulcan Silkeborg A/S

Strona pozwana: Skandinavisk Motor Co. A/S

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Østre Landsret — Wykładnia art. 5 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1475/95 z dnia 28 czerwca 1995 r. w sprawie

stosowania art. [81] ust. 3 traktatu do niektórych kategorii porozumień dotyczących dystrybucji i serwisowania pojazdów silnikowych (Dz.U. L 145, str. 25) — Rozwiązania porozumienia przez dostawcę w przypadku konieczności dokonania reorganizacji całości lub znacznej części sieci dystrybucji — Obowiązek uzasadnienia i zakres tego obowiązku

Sentencja

Artykuł 5 ust. 3 akapit pierwszy tiret pierwsze rozporządzenia Komisji (WE) nr 1475/95 z dnia 28 czerwca 1995 r. w sprawie stosowania art. [81] ust. 3 traktatu do niektórych kategorii porozumień dotyczących dystrybucji i serwisowania pojazdów silnikowych należy interpretować w ten sposób, że:

- istnienie „konieczności dokonania reorganizacji całości lub znacznej części sieci dystrybucji” zakłada dokonanie istotnej zmiany struktur dystrybucji danego dostawcy zarówno pod względem merytorycznym, jak i geograficznym, która musi zostać uzasadniona w wiarygodny sposób względami wydajności gospodarczej opartymi na obiektywnych okolicznościach wewnętrznych lub zewnętrznych w stosunku do przedsiębiorstwa dostawcy, które z uwagi na konkurencyjne środowisko, w którym prowadzi działalność ten dostawca, mogłyby w braku szybkiej reorganizacji sieci dystrybucji zagrozić wydajności istniejących struktur tej sieci. W tym zakresie istotne są ewentualne niekorzystne konsekwencje gospodarcze, które dostawca mógłby ponieść w przypadku rozwiązania porozumienia dotyczącego dystrybucji z zachowaniem dwuletniego terminu wypowiedzenia. Zadaniem sądów krajowych i arbitrażowych jest dokonanie — na podstawie wszystkich konkretnych okoliczności rozpoznawanego przez nie sporu — oceny, czy przesłanki te są spełnione;
- w przypadku zakwestionowania przez dostawcę przed sądami krajowymi lub arbitrażowymi zgodności z prawem rozwiązania porozumienia z zachowaniem rocznego terminu wypowiedzenia, dostawca jest zobowiązany dowieść spełnienia przewidzianych przez ten przepis przesłanek skorzystania z prawa do rozwiązania porozumienia z zachowaniem rocznego terminu wypowiedzenia. Sposób przedstawienia takiego dowodu stanowi kwestię z zakresu prawa krajowego;
- nie zobowiązuje on dostawcy, który dokonuje rozwiązania porozumienia na podstawie tego przepisu, do formalnego uzasadnienia decyzji o rozwiązaniu ani do opracowania planu reorganizacji przed podjęciem takiej decyzji;
- samo wejście w życie rozporządzenia Komisji (WE) nr 1400/2002 z dnia 31 lipca 2002 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 traktatu do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych w sektorze motoryzacyjnym nie uczyniło koniecznym dokonania reorganizacji sieci dystrybucji dostawcy w rozumieniu art. 5 ust. 3 akapit pierwszy tiret pierwsze rozporządzenia nr 1475/95. Jednakże z uwagi na specyficzną organizację sieci dystrybucji każdego z dystrybutorów mogło ono uczynić koniecznym dokonanie na tyle istotnych zmian, że stanowią one rzeczywistą reorganizację tej sieci w rozumieniu tego przepisu. Zadaniem sądów krajowych i arbitrażowych jest dokonanie — na podstawie wszystkich konkretnych okoliczności rozpoznawanego przez nie sporu — oceny, czy ma to miejsce w danym przypadku.

(¹) Dz.U. C 143 z 11.6.2005.